

[Marianne Jelved]

tilpasse uddannelsesinstitutionerne til den tid, vi lever i, både økonomisk og uddannelsesmæssigt.

Dermed har jeg også sagt, at der ligger to forhold bag de forslag, vi har til behandling i dag. Der ligger et ønske om at sammenlægge seminarier for at gøre seminarierne tre- eller firesporede. Der har i de sidste år været en række henvendelser til folketingsmedlemmer, også til medlemmer af Det Radikale Venstres gruppe, med saglige argumenter for at ændre tosporede seminarier til tresporede eller firesporede for at skabe bedre valgmuligheder for de studerende og skabe bedre pædagogiske miljøer. Netop disse to lovforslag er nogle af de forslag i finanslovsforslaget for 1989, som jeg synes der er et vist perspektiv i, hvis jeg må have lov til at sige det, bl.a. på baggrund af de erfaringer, der er gjort med tosporede seminarier rundt i landet.

Et andet forhold er, at der er et behov for besparelser i dette land, det skal jeg gerne vedkende mig. Og den erfaring, jeg i hvert fald har gjort i de sidste måneder, er, at uanset hvilket område Folketinget foreslår besparelser på, kommer reaktionerne med – hvis jeg må have lov til at bruge et lidt frækt udtryk – skrig og skrål. Det er ikke mærkeligt, og jeg har fuld forståelse for det, men ikke desto mindre er det folketingsmedlemmernes ansvar at sørge for, at der sker besparelser på de offentlige budgetter. Men jeg kan undre mig over oplevelsen af, at det er, når vi rammer de højest uddannede, at skrigene og skrålene er højest.

Det er sådan, at der er sammenhæng i tingene. De offentlige udgifter bestemmer skattetrykket. Skattetrykket bestemmer lønkravene. Lønkravene bestemmer konkurrenceevnen. Konkurrenceevnen bestemmer betalingsbalancunderskuddet. Og når det vokser, så vokser arbejdsløsheden, så stiger de offentlige udgifter, så stiger skattetrykket, så vokser lønkravene, osv. Det er den onde cirkel, Danmark er inde i, og det er den onde cirkel, som nogle modige mennesker skal vove at bryde – af mange årsager, også for at vi kan bevare vore uddannelsesinstitutioner og vort velfærdssamfund. Det ligger bag Det Radikale Venstres tilsagn om at medvirke på dette område, selv om det gør meget ondt.

Kriterierne bag forslaget er kendte, og jeg skal ikke repetere dem. Jeg vil understrege, at

der ikke nedlægges uddannelsespladser, og at man ved de foreslåede sammenlægninger heller ikke forhindrer, at antallet af uddannelsespladser kan forøges. Der er kapacitet mange steder til at forøge antallet af uddannelsespladser, hvis det bliver nødvendigt, også med sammenlægningerne.

Jeg har som alle andre folketingsmedlemmer, der har med dette område at gøre, modtaget adskilligt materiale fra alle de seminarier, som man kunne forestille sig ville blive berørt af det. Jeg skal medgive, at der er gode argumenter alle steder for at bevare alle de seminarier, vi har i dag i Danmark. Der er gode kræfter bag ethvert seminarium. Der er gode og væsentlige begrundelser for at bevare netop dette seminarium i dette lokalområde. Der foregår kvalificeret, perspektivfyldt og godt arbejde, hvor man har taget udfordringerne i 10-punktsprogrammet og 7-punktsprogrammet op på hvert seminarium i dette land. Derfor ligger der ikke i lovforslaget nogen form for kritik eller stillingtagen til, om det ene seminarium er bedre end det andet, men der er tilstræbt en jævn fordeling af seminarier og uddannelsespladser over landet.

Det kunne godt være – det er i hvert fald noget, som jeg har måttet tage til mig – at vi på et eller andet tidspunkt skal tage en diskussion i Folketinget om, hvorvidt vi skal drive egnsudvikling gennem uddannelsesinstitutioner. Det er ikke en diskussion, vi skal tage i dag, men jeg vil nævne det som en mulighed.

Jeg er klar over, at forandringer alle steder – og der sker mange i disse år – gør ondt for dem, der bliver berørt. Men jeg håber, at vi kan finde et bredt flertal bag de tiltag, som jeg føler er sagligt nødvendige på det her område.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Fru Marianne Jelved udtrykte bl.a., at der er et vist perspektiv i dette. Finder hun, at forslaget følger den tradition, jeg har opfattet at der også er i Det Radikale Venstre om, at når man har nedsat et udvalg, afventer man udvalgets arbejde? Ministeren nedsatte sidste år Læreruddannelsesudvalget, som vi for øvrigt som parti længe havde efterlyst. Vi mener nemlig, at et kommissionsarbejde vedrørende disse uddannelsers indhold og struktur længe har været nødvendigt. Er det ikke på den baggrund radi-